



La ciutat de València vista des del sud
en un gravat de 1693.

“QUAN EL MAL VE D'ALMANSA...”

La sentència de la Sala Segona de l'Audiència Teritorial de València va anul·lar un acord de la Junta de Govern de la Universitat de València sobre la docència en valencià a les seves aules.

Això no passaria de ser un fet grotesc en condicions de normalitat lingüística, però, ateses les circumstàncies que hi concorren, a d'ésser considerat com una qüestió greu.

No entrarem a analitzar ací quins articles de la CONSTITUCIÓ vulnera aquesta resolució, ni tampoc la possible barroeria interpretativa de la pròpia sentència.

Quines han estat essencialment les mesures aprovades per la Junta de Govern de la Universitat de València?

- a) Els professors i alumnes de la Universitat de València en l'activitat docent, s'expressaran lliurement en qualsevol de les dues llengües oficials a la Comunitat Valenciana.
- b) Tanmateix, al primer curs, i per a aquells alumnes que desconeixen el valencià, s'organitzarà un grup per curs, on tota la docència es farà en castellà.
- c) En qualsevol cas, els degans i els directors flexibilitzaran l'aplicació de les mesures anteriors per atendre les particularitats que es puguin presentar en cada cas, sempre d'acord amb els alumnes esmentats que no entenen el valencià.

d) La Universitat de València organitzarà els cursets de català necessaris, perquè aquests estudiants que no l'entenen puguin superar, en el més breu termini possible, aquesta limitació.

Tota llengua en condicions plenes de normalitat necessita retrobar-se en totes i cadascuna de les seves diferents formes d'expressió cultural: emprar-la a la Universitat en les tasques de docència n'és una!

Que això no es permeti avui a la Universitat de València és una agressió directa, no només als drets de tots els valencians, sinó que, per extensió, constitueix un greuge a tots els catalanoparlants que s'expressen en qualsevulla de les diferents variants idiomàtiques del català: menorquí, alguerès, lleidatà, apitxat, barceloní, pallarès, rossellonès, tortosí, etc., etc.



Els jurats de la ciutat de València, davant les torres de Serrans, reben de F. Eiximens el Regiment de la cosa pública. (segons un gravat de 1499).



Consellers davant del Rei en Jaume. Volum I del "Llibre Verd".

En aquest sentit, voldríem testimoniar des de (ciència) la nostra solidaritat envers la Junta de Govern de la Universitat de València, així com amb tot el poble valencià que va manifestar-se el propassat dia 20 de desembre en defensa del dret a la pròpia llengua.

Aquest fet, si més no, hauria de servir a tots els catalanoparlants per a renovar-nos una vegada més la certesa de la dita del grup valencià "Al Tall" quan canten allò de: "Quan el mal ve d'Almansa a tots alcança"